

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

respe^{ctu} filijsam. Clerici castren-
 sia, vel quasi castrensia reputan-
 tur, nec Patri queritur vsusfru-
 ctus aut^{em}. Presbyteros C. de Episc.
 & Cleric. sacrosacta C. eod. tit. Syl.
 in ver. peculium x. nu. 2. Nau. in
 Man. cap. 17. num. 142. Bellett. in
 Disquis. Cleric. tit. de Bon. cleric.
 §. 7. numero 18. Ricc. in Collect.
 decis. 222. par. prima. Vnde Cle-
 ricus liberè disponere potest
 quoad proprietatem, & vsusfru-
 ctum de bonis, que sibi heredi-
 tario iure à matre, aut à suis Co-
 gnatis, & Amicis, vel suo labore,
 industria, donatione, aut fauente
 fortuna obueniunt cap. quia nos
 ubi Doctores de Testam. Molin. de
 Iustit. to. 1. disp. 138. & disp. 231.
 Less. de Iustit. lib. 2. cap. 4. dub. 3.
 num. 7. Sanch. in Summ. to. 2. lib. 7.
 cap. 13. Surch. conf. 259. nu. 21. vol. 2.
 & alij, quos refert, & sequitur
 Squillan. de Priuil. Cleric. cap. 12.
 num. 1. & seq. Bellett. loco cit. nu. 5:
 6 vnde etiam bona filiosam. Cle-
 rico à Patre donata, vt ad illorū
 titulum ordinari posset, transeūt
 in peculium quasi castrense, si
 receptio ordinum subsequatur,
 vt d. Sanch. loco cit. d. cap. 13. n. 29.
 7 Et hoc procedit etiam in filio-
 sam. in minoribus ordinibus con-
 stituto, seu prima tonsura initia-
 to Bellett. d. §. 7. n. 18. & alij com-
 muniter.

An verò ad effectum gauden-
 di hoc priuilegio necessè sit, vt
 Clericus habeat requisita Con-
 cilij Tridentini sess. 23. de ref. c. 6?
 affirmat Bellett. ubi supra nu. 26.
 Alij verò negant ita Sanch. in
 to. 2. lib. 7. cap. 13. num. 33. Nau. cōf.

24. de Priuil. Gonz. ad reg. 8. glof.
 5. §. 5. numer. 6. & 7. vbi dicunt,
 Concilium ibi eas conditiones
 requirere ad priuilegium fori,
 non autem ad cetera priuilegia
 retinenda.

8 Limitatur tamen supradicta
 conclusio in Clerico coniugato,
 quinullis alijs clericorum priuile-
 gijs gaudet præter canonis, & fo-
 ri, seruatis tamen conditionibus
 c. vn. de Cler. coniug. in 6. & Conc.
 Trid. d. cap. 6. ita Squillan. loco cit.
 cap. 12. num. 9. & 11:

Limitatur 2. in bonis aduenti-
 tijs quæsitis ante clericatum, in
 quibus remanet Patri vsusfru-
 ctus, licet filius postea assumat
 clericatum Nau. cap. 17. num. 142
 Squillan. d. cap. 12. num. 16.

S V M M A R I V M.

- 1 Primitia qua dicantur.
- 2 Hodie de præcepto non debentur
 nisi ubi adest talis consuetudo.
 vel quando ministri ecclesie in-
 digerent, & tunc solui debent
 illi parochia, in qua prædia exi-
 stunt.
- 3 Oblatio quid sit.
- 4 De ratione oblationis est, vt spõ-
 te fiat.
- 5 Debetur si præcedat promissio,
 aut ad sit consuetudo, vel si mini-
 stri ecclesie non haberent vnde
 viuerent.
- 6 Oblationes, qua sunt Capelle,
 oratorijs, aut sacris imaginibus,
 cui debeantur.
- 7 Ad quem spectat oblationes, que
 sunt tempore iubilæi vel anni
 sancti.

H h h 2 Quid

8. Quid si oblationes à fidelibus 3 ad certum finem, veluti pro missis, aut fabrica præstantur.
9. Oblationes, quæ fiunt, dum Episcopus missam celebrat, cui debeantur.
10. Quid si ex consuetudine, vel statuto oblationes, quæ fiunt die dominico, debeantur parochis, & in festo principali debeantur Episcopo, & festum principale die dominico occurrat.
11. Reprobatur consuetudo, seu abusus, quod ad domos laicorum deferantur candelæ benedictæ in festo purificationis Beatissima Virginis.

C A P. XVII.

De primitiis, & oblationibus.

1. Rimitiæ sunt primæ, quæ nascuntur, fruges, seu prima frugum pars, ut dicit Syluester in ver. Decima num. 1. in fin. quæ licet in veteri lege in præcepto fuerint, ut constat ex lib. exod. c. 23. & alijs scripturæ locis, hodiè tamen de præcepto non debentur, nisi vbi adest talis consuetudo, vel quando ministri ecclesiæ indigerent. S. Th. 2. 2. q. 86. art. 4. & tunc solui debent illi Parochiæ, in qua prædia existunt Barbof. de offic. & pot. Paroch. cap. 27. nu. 6. & seq. primitiæ enim sunt onus prædiale, non personale, & offeruntur Deo pro recognitione dominij, quod habet in omnes fructus terræ cap. tua nobis de Decim.
3. Oblatio autè est quidquid Deo vel ecclesiæ, eiusque ministris voluntariè exhibetur cap. cum inter de verb. signif. & hæc regulariter ad Parochum spectat cap. quia sacerdotes c. sanctorum & c. hanc consuetudinem 10. q. 1. Genuens. in Prax. Archiep. cap. 57. num. 12: non est tamen in præcepto, cum de ratione oblationis sit, ut sponte fiat iuxta illud exod. s. 25. ab omni homine, qui offert vitronem, accipietis eas, nisi aut præcedat promissio, siue alius actus obligatione inducens, aut adsit consuetudo, aut si ministri ecclesiæ non haberent unde sustentarentur: tunc enim est in præcepto, ut colligitur ex c. qui oblationes 13. q. 2. & d. S. Th. communiter receptus in 2. 2. q. 86. art. 1. Riccio in Prax. for. eccles. p. 4. ref. 296. vbi etiam dicit, quod consuetudo in tali casu spatio 10. annorum inducitur.
6. Ex quo infertur, quod oblationes, quæ fiunt Capellæ existenti in aliqua ecclesiâ, Rectori ipsius ecclesiæ, non autem Capellano beneficiato eiusdem Capellæ debentur: nisi ex coniecturis constet, quod facta fuerint intuitu ipsius Capellæ, seu altaris Genuens. in Prax. Archiep. de cap. 57. n. 3. Bellett. tit. de Benefic. s. 3. nu. 4. & 5. quod arbitrio iudicis relinquatur, ut d. Mantio de coniectur. ultim. volun. lib. 8. tit. 6. nu. 17. in fin. idem que dicendum de alijs oblationibus, quæ fiunt oratorijs, ac sacris imaginibus existentibus intra limites parochiæ S. Th. 2. 2. q. 86. art. 2. ad. 2. Barbof. de offic. & pot. Paroch. cap. 24. num. 24. Mantio loco cit.